

عنوان مقاله:

مولفه های گفتار و کردار نیک در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

نهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، تاریخ و تمدن (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

مهین دانی چین - دانش آموخته دکترای زبان و ادبیات فارسی دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

ماهیت حماسه چنین تداعی می کند که سرشار از خشونت و درگیری باشد و در آن، جایی برای اخلاق ستوده وجود نداشته باشد، در حالی که شاهنامه فردوسی از چنین امری به دور است. فردوسی در شاهنامه در کنار وقایع جنگ و بیان داستان های پهلوانی و اساطیری، مخاطبان را به اخلاقی ستوده رهنمون میکند که گفتار و کردارهای نیک از جمله این خصلت های پسندیده است. فردوسی در لابه لای داستان های حماسی، مخاطبان را به داشتن اخلاق نیک دعوت میکند و تأثیرات آن را بر جامعه بیان میدارد، از نظر وی گفتار نیک دارای خصوصیتی از جمله دوری از دروغگویی و ریاکاری است. وی با گسترش عدل و داد در کنار نیکی کردن، کردار نیک را به درجه اعلی می رساند تا کتاب خود را چکیده ای از گفتار و کردار نیک قرار دهد و مخاطبان را به نیکوکرداری و نیکوگفتاری دعوت کند. این پژوهش با استفاده از روش تحلیلی و بهره بردن از منابع کتابخانه ای با توصیف و تحلیل ایبات، به عنوان شاهد مثال از کتاب مذکور صورت گرفته و آن را به عنوان آینه تمام نمای فرهنگ ایرانی مبنی بر گفتار و کردار نیک نشان داده ایم.

کلمات کلیدی:

شاهنامه فردوسی، گفتار نیک، کردار نیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1664006>

